2. **Henvisningen i artikel 14a, stk. 2, litra c), til »slagteriaffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug«, gælder kun dele af dyr, som ikke er bestemt til menneskeføde.**

3. **Henvisningen i artikel 14a, stk. 2, litra c), til »transport af dyrekroppe eller slagteriaffald« gælder kun transporter, der udelukkende består af dyrekroppe og slagteriaffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug.**

Koopmans Mackenzie Stuart Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. marts 1984.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

D. Louterman
Fuldmægtig

T. Koopmans
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT P. VERLOREN VAN THEMAAT FREMSAT DEN 19. JANUAR 1984 [1]

Høje Domstol.

I denne sag forekommer det mig, at Kommissionens indlæg er så fuldstændigt og relevant, at der ikke er noget at tilføje eller ændre. De andre skriftlige og mundtlige indlæg, der er afgivet for Domstolen, var bestemt også meget nyttige. Imidlertid mener jeg ikke, at de kan gendrive Kommissionens meget overbevisende argumenter. Hvis jeg har forstået det ret, baserede repræsentanten for de to første parter, der er indstævnt i hovedsagen, den fremstilling, som vi lige har hørt, på den engelske version af den omhandlede forordning, samt på visse uklarheder i denne version, som hindrer forståelsen heraf. I sådanne situationer har Domstolen imidlertid, som De ved, i de fleste tilfælde — eller i hvert fald

1 — Oversat fra fransk.

meget ofte — kunnet fjerne sådanne uklarheder ved en sammenligning af de forskellige sproglige versioner. Det er kun med hensyn til den usikkerhed, der fortsat består, at det kan være nødvendigt eller nyttigt at tage sin tilflugt til de hensyn, der ligger til grund for de omhandlede bestemmelser — deres »rationale« (logiske begrundelse) — for at gentage advokat Pardoe's udtryk; det lader til, at Kommissionen også er gået frem på denne måde i sin argumentation. Jeg slutter mig derfor uforbeholdent til denne og foreslår Domstolen at bevare de stillede spørgsmål som angivet af Kommissionen. Det forekommer mig dog, at ordlyden af de stillede spørgsmål nødvendiggør, at Domstolens svar udformes på en anden måde end den, Kommissionen har foreslået.

Denne anden udformning, som ligger nærmere op ad ordlyden af de stillede spørgsmål, samtidig med at den — som netop anført af advokat Pardoe — indebærer en præcisering af disse, kunne efter min opfattelse være følgende:

Svar på spørgsmål 1 og 2:

Udtrykket »dyrekroppe« i artikel 14a, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2827/77 af 12. december 1977 tager udelukkende sigte på dyrekroppe, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug, og som består af hele kroppe eller næsten hele kroppe af døde eller slagtede dyr.

Svar på spørgsmål 3 og 4:

Udtrykket »slagteriaffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug«, der ifølge ovennævnte artikel angiver en anden mulighed for undtagelse, tager sigte på alle de biprodukter fra slagtningen, der er bestemt til anden brug end menneskeføde, herunder de biprodukter, der har en vis handelsværdi som følge af disse andre anvendelsesmuligheder.

Svar på spørgsmål 5:

Et køretøj, der også transporterer andre produkter end dyrekroppe og slagteriaffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug, er ikke omfattet af den undtagelse, der omhandles i artikel 14a, stk. 2, litra c), i ovennævnte forordning.